Tarto-lina Kirko.

Meie olleme jo minnewatse aasta Kalendre sis-seſt Koolmeiſtre Jani läbbi kuulda ſanu, kuidas meie waiſt Liwlandi makeſt mitmal wiſil om waiwatu, nink kuidas ta ſõa tapplemiſſega ütteſt käeſt töiſe kätte ſai. Niſammate olleme ka kuulnu, kuidas ſe ellaw ſõnna, mes Jſſandaſt tullep, läggüſi nink mahha-ſõkkuti, nink mitte ärra es kisto, enge waa waimude mõda kõndis, ſeni kui temma aig tulli, ja temma nüüd meie Sure Keisri armo al henda woip laotada kige pole, kui ennege, Jummal parrako, neid wastawõtlikko ſüddamid iks olles.

Panneme ſis nüüd ſelle ramatokeſſen teile üts pilt ette, armas rahwas, nink näutame teile ſedda waſtſet kirkut, mes Tarto linan üllesttas, Tarto kihhelkunna nink lina koggoduſſele. Temma om meie armolikko Keisri Erra lubba nink käſſu pále tettu, ja ütte plani ehk pilti perra, mes Temma eſſi Peterburri linaſt om ſaatnu.

Tijate nüüd minnewatse aaſta Kalendriſt ka, et wannal ajal Tarto linan Liwlandi rahwal kolm kirkut om olnu: Maria-kirk, Jani kirk, nink Tomi-kirk. Ent neiſt ei ſaiſa nüüd ennamb kui ennege Janikirk ütſinda, nink Tomi-kirko müri kants. Maria-kirkuſt ei olle ütte kiwweke ennamb lõida! Arwatas, et ſe Kunninga ehk Uniwerſiteti maja temma aſſeme pääl om tettu.

Kuleme ſis ſe kõrd ſedda luggu, kuidas ſe Jani-kirk ütſinda ſai tulleſt nink tuhhaſt üllestousta läbbi waiwa nink walſuſſe, ainult ſelle wäggewa ſõnna läbbi, kellega Jſſand innemiſte ſüddamid ligutas nink hendale eſſi rahwaſt pohhastas ommandusſes, kumb uſſin olles häle töle. (Tit. 2, 14.)

Saa kolmekümne nink katte aaſta eeſt (1708) ſai Tarto liin, ehk ta kül müride nink krawidega üttes kõwwas linas olli tettu, ſõa läbbi hopis ärrapollotetus nink ärralaotetus. Paljo rahwaſt weti wenne male paoſile. Jani-kirko kella, kantsli nink Altri ſaiwa ärrahoijetus nink Pihkwate wetus, ja ſeſt torredaſt Tarto linaſt nink temma kerkiſt es olle muud nätta, kui ennege tuhka nink müri kantſo.

Kui ſõa ſõkminne nink wainlaſte werrewallaminne, rõkminne nink riisminne ärraallanema nakſewa, kui